

Lekcja 1

1 października

BUNT W DOKONAŁYM WSZECHŚWIECIE

Zakres studium: Iz 14,12-15; Ez 28,11-19.

Część I: Przegląd

Bóg jest miłością. Z miłości stworzył wszechświat pełen harmonii, pokoju, radości i miłości. Stworzył istoty zdolne do rozwoju w szczęściu, służbie i miłości. Jednak doskonały porządek stworzenia został zmałowany przez bezsensowny bunt w Niebie przeciwko Stwórcy, przeciwko któremu padł zarzut, iż domaga się zbyt ścisłego posłuszeństwa. Wysokie standardy ustanowione przez Stwórcę zostały zinterpretowane jako tyrańskie wymagania. Prawo miłości zostało przedstawione jako ograniczenie wolności. Wynikiem tego była wojna w niebie (Ap 12,7).

Co wcześniej było nie do wyobrażenia, stało się tragiczną rzeczywistością. Mądra i piękna istota, namaszczonego cherubina stróża (hebr. *kerub mimshakh hasokek*; Ez 28,14) nazwany „gwiazdą jasną, synem jutrzeńki” (hebr. *helel ben szakhar*; Iz 14,12), co tłumaczy się także jako „Lucyfer”, „jaśniejący” i „gwiazda zaranna”, powstał przeciwko wiecznemu, świętemu, dobremu i miłującemu Stwórcy, wysuwając bezpodstawne oskarżenia i w ten sposób usiłując wywyższyć siebie. Egoizm Lucyfera, jego urok, podstępne kłamstwa, zwodniczość i egoizm doprowadziły do rozłamu wśród aniołów i zaburzyły doskonały pokój Nieba.

Bóg w swojej nieskończonej mądrości odpowiedział na to uszanowaniem wyboru Lucyfera, przez co umożliwił inteligentnym istotom zrozumienie niszczycielskiej natury zła, które na pierwszy rzut oka wydawało się atrakcyjne. Ostatecznie to stworzona istota zaatakowała Stwórcę, burząc istniejący porządek. Ten, który powinien był strzec panowania Boga i prawa, na którym się ono opiera, usiłował obalić zasady tego prawa, takie jak miłość i szacunek, a czynił to w tak przebiegły sposób, że nawet aniołowie nie wiedzieli co myśleć i zaczęli wątpić, czy powinni nadal być lojalni Bogu. Bóg, akceptując indywidualny wybór, dowiódł, że szanuje osobistą wolność. Jednak nie mógł pozwolić na zniszczenie życia, jego wartości i zasad dobra.

Część II: Komentarz

Tajemnicze pochodzenie zła

Geneza zła jest okryta mrokiem niezrozumienia, którego nie rozprasza żadna logika. Z jednej strony działa więc „tajemnica nieprawości” (2 Tes 2,7 BG), a z drugiej strony działa „tajemnica pobożności” (1 Tm 3,16), prowadząc do rozwiązania problemu zła. Pycha Lucyfera została pokonana przez pokorę Pana Jezusa Chrystusa w Jego dobrowolnie przyjętym człowieczeństwie (Flp 2,6-11). Dzięki swej moralnej sile i niesamolubnej miłości Jezus odniósł zwycięstwo nad szatanem, i to w swej fizycznej słabości.

Zło jest irracjonalne i pełne nieuporządkowania. Nie istnieje żadne logiczne wyjaśnienie genezy zła! Zło nie miało przyczyny i dlatego właśnie jest złem. W Iz 14 opisane są okoliczności upadku szatana (ale nie jego przyczyny), w tym przede wszystkim pycha, zaś Ezechiel po prostu stwierdza, że ów cherubin był doskonały/nienaganny od chwili stworzenia aż do chwili, kiedy „odkryto u niego niegodziwość” (Ez 28,15). Odlączając się od Boga, szatan zerwał więź z Nim i odciął się od jedyne go Źródła życia i w ten sposób skazał się na śmierć. Wszystkie istoty we wszechświecie, w tym niebiańscy aniołowie i ludzie na Ziemi, zostały stworzone jako całkowicie zależne od Boga. Jedynie zachowując więź miłości z Bogiem i świadomość Jego obecności, nie narażają się na ryzyko nieposłuszeństwa i buntu oraz zachowują życie. Poznanie Boga i Jego charakteru, pielęgnowanie uznania Jego dobroci oraz umacnianie postawy wdzięczności jest drogą ku wieczności.

Nie istniała żadna przyczyna buntu w doskonałym wszechświecie pod panowaniem miłości. Nie istniał żaden defekt, który wymagałby poprawienia stylu władzy sprawowanej przez Boga. Możemy opisywać okoliczności - co i kiedy się wydarzyło - ale nigdy nie będziemy w stanie odkryć uzasadnienia buntu, bo takiego uzasadnienia po prostu nie ma. Bóg dopuścił możliwość zaistnienia zła, bo nie stworzył automatów czy robotów, ale istoty prawdziwie wolne, zdolne do miłowania z wyboru.

Błędne pojęcie dualizmu dobra i zła

Nie wierzymy, że świat jest pod panowaniem dwóch rywalizujących bóstw: z jednej strony, dobrego Boga, a z drugiej strony Lucyfera, boga zła. Tego rodzaju dualizm jest obcy biblijnemu objawieniu i przeciwny nauce Słowa Bożego. *Pismo Święte* stwierdza, że Bóg stworzył wyjątkowo wspaniałą i mądrą istotę („Ty, który byłeś odbiciem doskonałości, pełnym mądrości i skończonego piękna” [Ez 28,12]), która później zbuntowała się przeciwko Stwórcy. Tak oto Lucyfer, nienaganne Boże stworzenie, stał się szatanem. W *Apokalipsie* Jan tak opisuje owego przeciwnika: „Wąż starodawny, zwany diabłem i szatanem, który zwodzi cały świat” (Ap 12,9). Gdy się nad tym zastanowić, jest to rzecz niepojęta i wstrząsająca! Ktoś, kto znajdował się w obecności Boga,

w niebiańskim raju, Bożej świątyni, zbuntował się przeciwko miłującemu Bogu. Oburzające działania szatana przeciwko Stwórcy są wręcz nie do ogarnięcia rozumem - stworzona istota uznała, że może się sprzeciwić swemu Władcy i Wodzowi. Ten bunt ze swej natury jest nie do pojęcia. Stworzony jako doskonały, obdarzony licznymi talentami, zajmujący najwyższą pozycję w Niebie po Chrystusie, szatan zwrócił się przeciwko Stwórcy. Prorok Ezechiel napisał o Lucyferze: „Nienagannym byłeś w postępowaniu swoim od dnia, gdy zostałeś stworzony, aż dotąd, gdy odkryto u ciebie niegodziwość” (Ez 28,15). Co za paradoks! Cherub stróżujący, powołany do strzeżenia Bożego porządku, obrał sobie jako cel obalenie prawa Bożego! W *Biblii* cherubinowie w Ez 1; 10 (cztery żywe istoty, zob. Ez 10,15) są ściśle związani z Bogiem, towarzysząc Mu w Jego podróży do jerozolimskiej świątyni (Ez 10,4-5; 11,22-23). W ziemskiej świątyni figury cherubinów znajdowały się w miejscu najświętszym na wieku Skrzyni Przymierza zwanym „tronem łaski”, pod którym spoczywały tablice Dekalogu (Wj 25,18-22). Te figury cherubinów symbolizowały ochronę Bożego porządku i prawa. Lucyfer nadużył swojego uprzywilejowanego stanowiska, by wszcząć nikczemną walkę przeciwko panowaniu Boga.

Działania Lucyfera

W Ez 28,15 czytamy, że w namaszczonej cherubinie odkryto „niegodziwość” czy „nieprawość” (BG). Hebrajskie słowo to *avelah*, tłumaczone jako „nieprawość” lub „niesprawiedliwość”. Ten, który był doskonały i powinien był strzec poszanowania prawa Bożego i panowania Boga, zabrał się za oskarżanie Boga o to, że nie jest dobry i prawy, a zatem niesprawiedliwy. Trudno sobie wyobrazić bardziej nikczemny zarzut. Słowo przetłumaczone jako „handel” (Ez 28,16) to hebrajskie *rekulah* pochodzące od tematu *rakal*, który oznacza „chodzić wokół” czy „uwijać się”, zarówno w kontekście (1) handlu, jak i (2) szerzenia plotek i spotwarzania. Kontekst wyraźnie świadczy, że nie chodzi tu o handel czy biznes, gdyż byłby to jedyny przypadek w *Biblii* sugerujący, że handel czy działalność gospodarcza jest czymś grzesznym, co, rzecz jasna, nie miałoby sensu. Tak więc słowo to sugeruje raczej, że stróżujący cherubin uwijał się szerząc plotki o Bogu, oskarżając Go o niesprawiedliwość, propagując oszczerstwa dotyczące Jego charakteru i kłamliwie opisując Boga. Lucyfer siał nieufność i niedowierzenie w umysłach aniołów, odwołując ich od wierzenia miłującemu Bogu i podążania za Nim. Izajasz opisuje intencje Lucyfera jako dyktowane pychą. Jego chęć wywyższenia siebie była tak silna, iż zapragnął zrównać się z Bogiem, zając Jego tron i uczynić siebie królem, wynosząc się do rangi bóstwa (Iz 14,13). Oto jak pycha zaślepiła nawet najinteligentniejsze stworzenia!

Prorok Izajasz opisuje upadek Lucyfera z Nieba jako przeszłe wydarzenie (Iz 14,12). Ezechiel stwierdza, że został on „wypędzony z góry Bożej” (Ez 28,16). Następnie Izajasz ukazuje, co stało się w sercu Lucyfera, mianowicie jak zgrzeszył, pielęgnując pychę w swoim umyśle. Uważnie prześledźmy charakter pięciu stwierdzeń, w których szatan podkreśla raz za razem swoje ego: (1) „Wstąpię na niebiosy”; (2) „swój tron wyniosę ponad”; (3) „zasiądę (...) na najdalszej północy”; (4) „Wstąpię na szczyty obłoków”; (5) „zrównam się z Najwyższym” (Iz 14,13-14). To samowywyższenie w sercu Lucyfera znajduje potwierdzenie w Ez 28,17: „Twoje serce było wyniosłe z powodu twojej piękności. Zniweczyłeś swoją mądrość skutkiem swojej świetności”. Wreszcie, po tej jego samogloryfikacji jego zupełne unicestwienie jest przedstawione w czasie przyszłym: „A oto strącony jesteś do krainy umarłych, na samo dno przepaści” (Iz 14,15). Prorok Ezechiel stwierdza, że Bóg unicestwi Lucyfera, który stał się szatanem, przeciwnikiem. Jego unicestwienie jest tak pewne, iż Ezechiel używa profetycznego trybu dokonanego, by wyrazić tę pewność: „Wywiódłem z ciebie ogień i ten cię strawił; obróciłem cię w popiół na ziemi na oczach wszystkich, którzy cię widzieli. (...) Przepadłeś na wieki” (Ez 28,18-19).

Jedynie zależność od Boga daje zwycięstwo

Pamiętaj, że szatana nie można pokonać argumentami ani siłą, a jedynie dowodząc praktycznie kłamliwości jego zarzutów. Dlatego Jezus stał się człowiekiem. W *Apokalipsie Jana* smok i jego bestie zostają pokonani przez Baranka, co jest odwróceniem naturalnego porządku. Ale siła moralna Chrystusa płynąca z miłości i prawdy pokonuje świat, szatana i jego moce. Jezus, urodzony jako krucha ludzka istota, pokonał szatana przez swoją czystość, posłuszeństwo i całkowite poddanie się Ojcu. Jego bezgrzeszne i ofiarne życie oraz ofiara złożona za nas - triumfalna śmierć na krzyżu - potępiły szatana i przypieczerowały jego unicestwienie. Od tej pory jedynie kwestią czasu jest zakończenie wielkiego boju.

Część III: Zastosowanie

Przemyśl poniższe pytania i odpowiedz na nie.

1. W kwestii pochodzenia zła: Dlaczego miłujący i dobry Bóg pozwolił na zaistnienie zła? Czy Bóg jest odpowiedzialny za zaistnienie zła? Wyjaśnij swoją odpowiedź. Dlaczego Bóg w swojej nieskończonej mądrości postanowił nie unicestwić Lucyfera natychmiast po tym, jak zło zrodziło się w jego umyśle? Dlaczego Bóg nie unicestwił go nawet wtedy, kiedy Lucyfer zaczął knuć przeciwko Stwórcy. Dlaczego Bóg pozwolił, by bunt się rozszerzył?

2. W kwestii opisu buntu w Niebie: Jak możemy inaczej opisać pychę i działania Lucyfera? Kto ucierpiał najbardziej wskutek buntu w Niebie? Czy Bóg mógł inaczej zareagować na działania szatana, by na zawsze rozwiązać problem zła? Uzasadnij swoją odpowiedź. W jaki sposób szatan został pokonany?

3. W kwestii pokonania pychy: Historia Lucyfera jest poważnym ostrzeżeniem dla nas, byśmy nie naśladowali jego postaw i działań. Skoro pycha jest tak zwodnicza, jak możemy się ustrzec wpadania w tę śmiertelną pułapkę, łudzącą nas „chwałą” i powodzeniem? Wyjaśnij, jak zawiść, egoizm i pycha niszczą ważne więzi.

4. W kwestii zmiany postępowania: Jak możesz pomóc ludziom pysznym, którzy nie kierują się rozumem, są pochłonięci pragnieniem wywyższenia siebie oraz widzą tylko siebie i swoje interesy, stać się ludźmi prawdziwie pokornymi? Jak możesz działać dla pokoju i pojednania, uzdrawiając zatrutą atmosferę i przynosząc rozwiązania napięć, zawiści, nieporozumień i wzajemnych oskarżeń?